

stanie faktycznym sprawy przed sądem krajowym, należy uznawać za jedną usługę o charakterze złożonym, w której przeważa usługa parkingowa.

(¹) Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Postanowienie Trybunału z dnia 29 listopada 2011 r. — Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-235/11 P) (¹)

(Odwołanie — Artykuł 119 regulaminu postępowania — Zamówienia publiczne przeprowadzane przez instytucje Unii na własny rachunek — Przetarg na świadczenie usług informatycznych oraz usług wsparcia użytkownika dla potrzeb wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji (CITL i CR) — Odrzucenie oferty — Obowiązek uzasadnienia — Zasada równego traktowania — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne i oczywiście bezzasadne)

(2012/C 109/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (przedstawiciele: N. Korogiannakis i M. Dermitzakis, dikigoro)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciel: D. Calciu)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 3 marca 2011 r. w sprawie T-589/08 Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji, oddalającego skargę mającą na celu, po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w przedmiocie odrzucenia oferty złożonej przez skarżącą w ramach procedury przetargowej nr ENV.C2/FRA/2008/0017, mającej na celu zawarcie umowy ramowej na świadczenie usług informatycznych oraz usług wsparcia użytkownika dla potrzeb wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji [niezależny dziennik transakcji Wspólnoty (CITL) oraz rejestr Wspólnoty (CR)] (Dz.U. 2008/S 72-096229), jak również decyzji w przedmiocie udzielenia zamówienia publicznego innemu oferentowi, a po drugie, żądanie naprawienia szkody.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone.
- 2) Spółka Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 211 z 16.7.2011.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 9 grudnia 2011 r. — (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Liège — Belgia) — Auditeur du travail przeciwko Yangwei SPRL

(Sprawa C-349/11) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Dyrektywa 97/81/WE — Przeszkody administracyjne mogące ograniczać możliwości zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy — Obowiązkowe ujawnianie i przechowywanie umów o pracę i rozkładów czasu pracy)

(2012/C 109/09)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de première instance de Liège

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Auditeur du travail

Strona pozwana: Yangwei SPRL

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal de première instance de Liège — Wykładnia dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC (Dz.U. 1998, L 14, s. 9) — Dopuszczalność uregulowań krajowych wymagających od pracodawcy sporządzania dokumentów, w których odnotowuje się odstępstwa od rozkładu czasu pracy oraz przechowywania i ujawniania umów i rozkładów czasu pracy pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy — Przeszkody administracyjne mogące ograniczać możliwości pracy w niepełnym wymiarze czasu.

Sentencja

Klauzulę 4 porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin załączonego do dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie uregulowaniom krajowym, które nakładają na pracodawców obowiązek przechowywania i ujawniania umów o pracę oraz rozkładów czasu pracy pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin, o ile dowiedzione zostanie, że uregulowania te nie prowadzą do traktowania takich pracowników w sposób mniej korzystny niż pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze godzin, znajdujących się w porównywalnej sytuacji lub — jeśli występuje różnica w traktowaniu — o ile dowiedzione zostanie, że jest ona uzasadniona względami obiektywnymi i nie wykracza poza to, co konieczne do osiągnięcia celów, których realizacji służy jej istnienie. Zadaniem sądu krajowego jest dokonanie niezbędnych ustaleń faktycznych i prawnych, w szczególności na gruncie właściwego prawa krajowego, w celu dokonania oceny, czy w rozpatrywanej przezeń sprawie przesłanki te są spełnione.